

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 ΜΑΪΟΥ 2020

«Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλαφήσεως καὶ σωτηρίου ὁμολογίας».

Ἄνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος π̣ά Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα ²² σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ^Δ ²² ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ²² ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ^Γ ²²

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα φ

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η
εκ τα φα νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στη ση παν των
α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
ζων η μιν κα τα το με γα σθ ε ε λε ε
ος

Δόξα. Τοῦ ἱεράρχου.

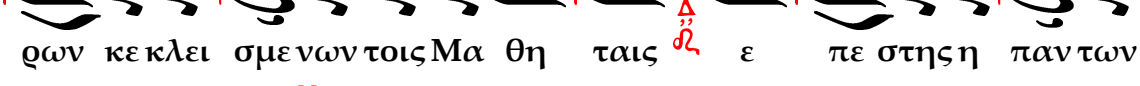
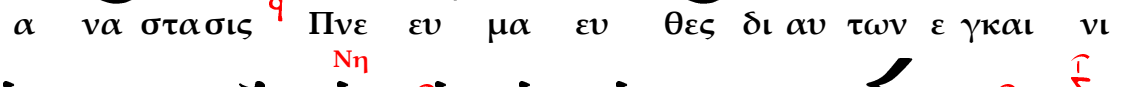
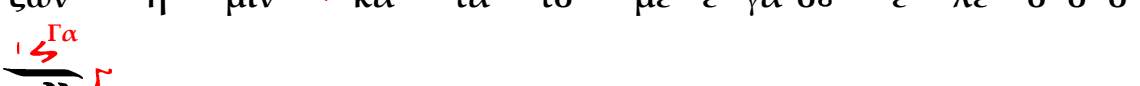

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα φ

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οις
δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν
Ι ε ραρ χα Α θα α να σι ι ε τω γαρ Πα τρι τον
Υι ο ον ο μο ρ σι ον α να κη ρυ ξας κα τη

 η σ χ υ ν α α ς Ἀ ρ ρ ε ι ε ι ο ν Π α τ ε ρ Ὁ σ ι ε Χ ρ ι σ τ ο ν τ ο ν Θε ο ν ι

 κ ε τ ε υ ε δ ω ρ η σ α σ θ α ι η μ ι ν τ ο μ ε γ α ε ε

 λ ε ε ο ς

Καὶ νῦν. *Καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς.*

ᾠχος Γα φ

Ε σ φ ρ α γ ι σ μ ε ε ν ο υ τ ο υ μ η μ α τ ο ς η Ζ ω η

 ε κ τ α φ ς α ν ε τ ε ι λ α ς Χ ρ ι σ τ ε ο Θε ο ς και τ ω ν θ υ

 ρ ω ν κ ε κ λ ε ι σ μ ε ν ω ν τ ο ι ς Μ α θ η τ α ι ς ε π ε σ τ η ς η π α ν τ ω ν

 α ν α σ τ α σ ι ς Π ν ε υ μ α ε υ θ ε ς δι α υ τ ω ν ε γ κ α ι ν ι

 ζ ω ν η μ ι ν κ α τ α τ ο μ ε ε γ α σ θ ε λ ε ο ο ο

 ο ς

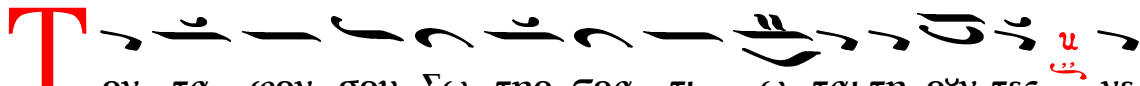

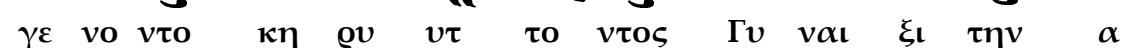
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

*Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα.*

ᾠχος Κε ρ

Τ ο ν τ α φ ο ν σ ο υ Σ ω τ η ρ ς ρ α τ ι ω τ α ι τ η ρ θ ν τ ε ς ν ε

 κ ρ ο ι τ η α σ τ ρ α π η τ ο υ ο φ θ ε ν τ ο ς Ἀ γ γ ε λ ο ε

 γ ε ν ο ν τ ο κ η ρ υ υ τ τ ο ν τ ο ς Γ υ ν α ι ξ ι τ η ν α

να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθκαι μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πληττε ναυτας δι α του το α πελθουσαι
τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν τον Α δην ε
σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος
και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
νων βα στα σα σα τον Κτιστην σου δο ο ξα τω ε νοι κη
σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου δο ξα
τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κϛ ϛ σϛ

Μετά τήν β' Στιχολογίαν,
Καθίσματα τοῦ ἱεράρχου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ει οισ δο ογμα σιν ορθο δο ξι ας Πα τερ
ω ω πλισας την Εκ κλη σι αν ταις δι δα χαις σϛ
τας αι ρε ε σεις ε ε ξε τε ε μες της ευ σε βει ας
τον δρο ο μον τε τε λε κας και ως ο Παυλος την πι
ι στιν τε ε τη ρη η κας λοι πον α πο κειται και συ υ πα
να οι δι με ο δι και ος των πο νων σϛ στε ε
φα α νος

Δόξα.

Ἐπεφάνης σήμεραν. Ἦχος Βου ς

Ω ς περ αστρον α δυ τον και με τα πο ο ο
ο σι μον των δογμα των λαμψε σι φω τα γω γεις

δι α παν τος των ορ θο δο ξων το πληρωμα ι ε

ρο μυ στα σο φε ε Α θα να α σι ι ε

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ἡ Πα ρ

Τω φο βω των Ε βραιων κε κρυμ με νων των Μα θη

των και εν τη Σι ων συ νηγ με ε νων ει σηλ θες

προ αυ τς ς Α γα θε και ε στης κε κλει σμε νων των θυ

ρων εν με σω αυ των χα ρο ποι ος και υ πε

δει ξας αυ τοις τας χει ει ρας και της α χραν τς σς

πλευ ρας τς μω λω πας λε ε γων τω α πι στει τι Μα

θη τη φε ρε την χει ει ρα σς και ε ρε ευ να

ο ο τι αυ το ος ε γω ει μι ο δι α σε ε πα θη

τος

Ἦχος ἡ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *

Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', καὶ τοῦ ἱεράρχου εἰς δ'.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς.
Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.
ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α σω μεν παν τες λα οι τω εκ πι κρας δου λει ει
ας Φα ρα ω τον Ισ ρα η ηλ α παλ λα ξα ντι
και εν βυ θω θα λα ασ σης πο δι α βρο χως ο δη
γη σα ντι ω δη ην ε ε πι νι κι ον ο τι δε
δο ο ξασαι (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ η μερον ε αρ ψυ χων ο τι Χρι ζος εκ τα α
φω σ περ η λι ος εκ λα αμ ψας τρι η με ρος
τον ζο φε ρον χει μω ω να α πη λα σε της α μαρ
τι ας η μων αυ το ον α α νυ μνη σω μεν ο τι δε
δο ο ξασαι (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η βα σι λισ των ω ρων τη λαμ προ φο
ρω η με ε ρα η με ρων τε βα σι λι ι δι φα

νο τα τα ^πδο ρυ φο ρου σα τε ερ πει ^Δτον εγ

κριτοντης Εκ κλη σι ας λα ον ^πα παυσως α α νυ μν ε

σα ^Δτον α να στα αν τα χρι στον ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πυ λαιθα να τ ε χρι στε ^Δου δε τ ε τα φ ε σφρα

γι ι δεσ ^Δου δε κλει θρα των θυ ρω ων σοι αν τε

στη σαν ^παλλ εξ α να στας ε πε ε στης τοις φι

λοις σου ^πει ρη η νην Δε σπο τα α δω ρ ε με νος ^Δτην

παν τα ν εν υ πε ρε ε χ εσαν ^π

Ὁ Κανὼν τοῦ ἱεράρχου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον, τιμήσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον ἀνίχνευσας, τῶν θείων λογίων, καὶ τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Δόξα.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς μετάρσιος ἐνθέων διδαγμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε, τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος 4 Πα ρ

Σ τε ρε ω σον με Χρι στε ^Δ ε πι την α σειστον

πε ε τραν των ε ντο λω ων σου ^Δ και φω τι σον με φω

τι ι τσπρο σω πσ σσ ^π σκ ε στιγα ρ α γι ος πλην σσ φι

λα ανθρωπε ^π (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ αι νος αν τι πα λαι ων ^Δ αν τι φθα ρτων δε α

φθα ρ τος δι α Σταυ ρσ ς σσ ^Δ Χρι στε τε λε σας η

μα ας εν και νο τη τι ^π ζω ης πο λι τευ εσθαι α ξι ως

προ σε ε τα ξας ^π (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ε ν τα φω πε ρι κλει σθεις ^Δ τη πε ρι γρα πτω σα ρ

κι ι σσ ο α πε ρι γρα πτος Χρι στε α νε ε στης ^Δ

θυ ρων κε κλει σμε νων δε ε πε ε στης ^Δ σσ τοις Μαθη ταις

παντο δυ υ να με ^π

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ους μω λω πας σου Χρι στε ^Δ ους ε κου σι ως υ

πε ε ς ης υ περ η μων ^Δ τοις Μα θη ταις σφυ λα α
 ξας μαρ τυ ρι ον ^π της σης ε δει ξας εν δο ξα Α να στα α
 σε ε ω ω ω ^π ως

Τοῦ ἱεράρχου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου Ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν, γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξυφανθέντα πόνοις σου καὶ ἰδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρη, τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱερουργήσας Χριστῶ.

Δόξα.

Ὡς ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος ὀπλισάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σεσαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Κοντάκιον. Τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Ἀθανασίου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ὧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἄρειον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ παραδοῦς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς τοῦ Σωτῆρος σαρκώσεως, ἦν πάντες Προφῆται προκατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Κάθισμα. Τοῦ ἱεράρχου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα Ϝ

Τὴν τῶν αἰρεσεῶν πλανηδιήγη λεγξας και
την ορθοδοξον πιστιν ετρα ανωσας ως Ι
εραρχης ευσεβης εκηρυξας εν τω
κοσμω μιαν την θεοτητα α εν τρι αδιγνω
ρι ιζεσθαι φυσει ομοσιιον και προσωποις
ασυγχυτον διο και συνελθοντες εν πιστει
Αθανασιε Πατερ τελευτην την μνηη μην
σε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. ἦχος Δι-θ.

Ιδων με την πλευραν και τας τρησεις των ηλων
Θωματα πιστεις τη εμη αναστασει
ο Κυριος εελεγεν αναστασ ε εκ τῶ
μνηηματος οπανοομενος τοις Αποστο
λοις αρητως ο δε Διιδυμος πεισθεις ε βο

α τω Κτιστη Θε ος μ ε ι και Κυ ρι ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν, καὶ ἴσχυσε ψηλαφηῆσαι φλόγεον ὅστοῦν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφηῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφηῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ὡς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμενοι, μικρά τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ἣ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὗς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. Εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονήσας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ

τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκεῖνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πράως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρώτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν, μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἤρεμειν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντίον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίην λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάρατος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδου ἡ δεξιὰ, ἰδου ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς». Οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξιει καὶ εἰς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεὶς ἑαυτόν, ἔκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγῶδει· οἵτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξανδρείαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρῦσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκεῖνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὅπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὁρῶδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντίος δὲ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληφόμενους τὸν Ἅγιον ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπέου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἧτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἔκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἠνύετο. Καὶ δὴ Κωνσταντίος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχειρώτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες, παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζῶσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζῶην καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἀλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑῶν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεῖς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίαίς αἰκίαις καὶ κολάσεσι περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλεῖν θερμὴν ἐτίθετο σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἷς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου.

Εἰς τὸν Ἑσπερον καὶ τὴν Ζωὴν·

Στίχ. Ζωῆς στερεῖ πῦρ Ἑσπερον Ζωὴν ἅμα,
Ζωὴν ποθοῦντας τὴν ἀνέσπερον μόνην.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ τὸν Θεόδουλον.

Ζέοντας ἄρτους συγγόνους δέχου δύω,
Ἄρτι κλιβάνου, Σῶτερ, ἐκβεβλημένους.

Ὁ ὄσιος Ἰορδάνης ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν εἰς μυχὸν γῆς ἐρρύης, Ἰορδάνη,
Ἐκχεῖς ἐκεῖθεν θαυμάτων Ἰορδάνην.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α΄

A να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πασχα Κυριου Πασχα εκ γαρ θα
 να του προς ζωην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στος ο Θεος ημας διι εβι βασεν
 πι νικιον ααδοντας

ᾠδὴ γ'

Δευτεπομαπιωμεν και νον ουκ εκ πετρας α
 γο ονου τερα του ρου με νον αλλ αφθαρσι
 ας πηγην εκ τα αφουομβρησαντος Χριστου
 ωστερε ου ου με εθα

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε ηγορος Αβ
 βακουμ στητω μεθημων και δεικνυτω φαε
 σφορον αγγελον διαπρουσιως λεγοντα σημε
 ρον σωτηριατω κοοσμου οτι ανεστη Χρι
 στος ωσ παντοδυνάαμος

ᾠδὴ ε'

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδή στ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου

ὠδή ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
 στον εις τους αι ω να α α ας

ὠδὴ θ'

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ

Σ ε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τῶ
 Θε ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν
 πα ντων των ποι η μα α των εν υμ νοις με γα λυ υ
 νο ο μεν

Σ ου την φα ει νην η με ρα αν και υ περ λαμπ ρον
 Χρι σε την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος καλ
 λει τοις Μα θη ται αις σῶ ε πεσ της με γα λυ υ νο ο

μεν

Σ ε τον χο ἰ κη πα λα α μη ψη λα φω με νον
πλευ ραν και μη φλε ξαν τα ταυ την πυ ρι τω της α
ϋ λα θει ας ου σι ι ας εν υμ νοις με γα λυ υ

νο ο μεν

Σ ε τον ως Θε ον εκ τα α φθ α να σταν τα Χρι
σον ου βλε φα ροις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο
θω πε πι στευ κο ο τες εν υμ νοις με γα λυ υ νο ο

μεν

και ἀργῶς

Σ ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
α δα α α και μη τε ε ρα τδ δ Θε
ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
των των ποι οι η η μα α α των εν
υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε

ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον Χρι

ι ι στε ε τη η η η ην ο λο ο φω ω το ον

χα ρι ιν εν η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ

λει ει τοις Μα α θη η ται αι αις σθ ε

πε ε ε στης με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α

α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε

ε ευ ρα αν και αι αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α

ταυ τη ην πυ ρι ι τω ω τη ης α υ υ υ υ

λθ ε θει ει ας ου ου σι ι ι α ας εν

υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ

νο ο ο ο μεν

Σ ε ε τον ως Θε ε ον ε εκ τα α α α
 α φθ υ υ υ α να στα α αν τα α Χρι
 ι ι στο ον υ υ υ υ υ βλε φα α ροι οις ι ι
 δον τε ες αλ λα α κα αρ δι ι ας πο ο ο ο
 θω ω πε πι ι στε ευ κο ο ο τε ες εν
 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο μεν

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
 με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν
 ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
 η μερος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου

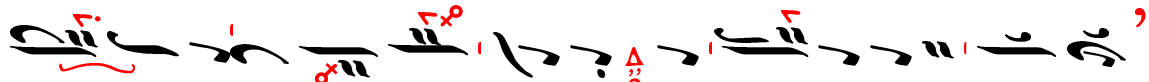
και αργως

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι
ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε

 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

 του ου το ο ο ο ο κρ ς ς ς σρ ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

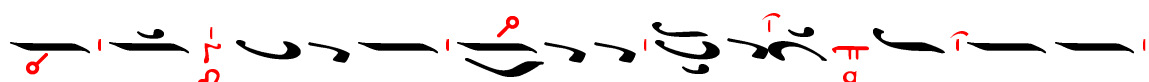
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

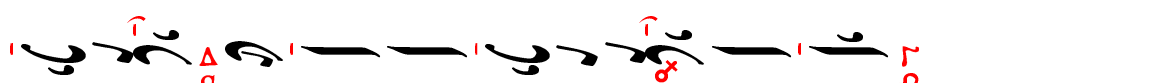
Ε μων με λων χει ρι σρ ε ξε ρευ νησας τας

 πλη γας μη μοι θω μα Α πι στη σης τραυ μα τι

 σθεν τι δι α σε συν Μα θη ταις ο μο

 φρο νει και ζων τα κη ρυτ τε Θε ον

Τοῦ ἱεράρχου. Ὅμοιον.

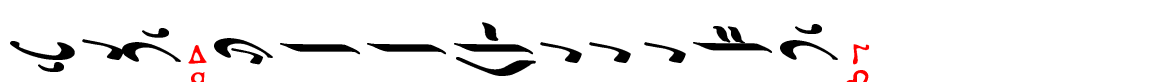
Α ρ χι ε ρε ων το κλε ος και της Αι γυ πρ

 ς το θρεμ μα α θα να σι ας το κυ δος υ μνη

 σω μεν εν αι νε σει ως κα θαι ρε τη ην Α

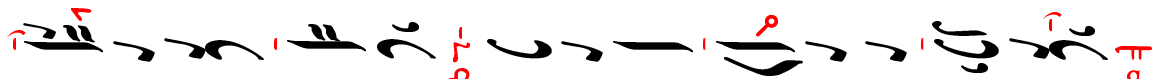

 ρει ς και των πι στων ω ως προ στα την

Ἄτερον τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

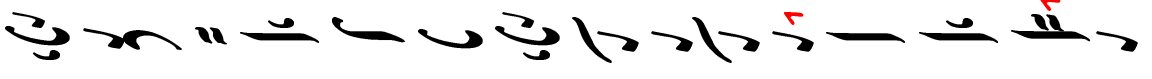

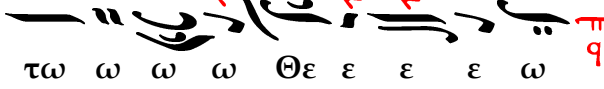

Σ η με ρον ε αρ μυ ρι ζει και και νη κτι

 σι ις χο ρευ ει ση με ρον αι ρονται κλει θρα

 θυ ρων και της α α πι σι ας Θω μα τς

 φι λς βο ων τος ο Κυ ρι ος και αι Θε ος

 μς

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι

 ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

 οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα

 σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε πει

 υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς ἑορτῆς. Ἐκ τῶν Ἀποστίχων τὰ τρία κάτωθι.

ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωο-δότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθὲς σου πα-ρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὠφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἱεράρχου.

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε· τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε· σοῖς δὲ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, ἱερέων τὸ κλέος εὐσεβείας, ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας κῆρυξ, ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Στίχ. 7'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους πάνσοφε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλω ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ^{Νη} ο ξα ^{Γα} α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και Υι υι ω και
αι ^Π A γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
Τ ^{Νη} ο ο με γα κλε ε ος των Ι ι ε ρε ε ε ε
ων ^{u q} Α θα να σι ι ον τον α ητ τη η τον α α
α ρι ι στε ε ε α ^{Πα} ι ε ρο πρε πω ω ως ευ
φη η μη η η σω ω ω με εν ^{Νη} ου τος γαρ των αι
ρε ε ε σε ων ^{u q} συγ κο ψας τας φα λα αγ γας ^{u q}
Πα τη δυ να α α μει του ου Πνε ε ευ μα α α α α
το ος ^Μ τα της ορ θο δο ξι ι ι ας τρο
παι αι α ^{u q} α νε στη σα α το καθ ο ο ο ο
λη η ης της οι οι κου με ε ε ε νη ης ^{Νη} α ριθ
μων ευ σε βως το ο της Τρι α α α α δος μν στη

ρι ι ο ν ^{Πα} δι α την των προ σω ωπων ι δι ι ο ο ο
 τη η η η τα α ^{Νη} και αι πα λιν συ να α πτωων α συγ
 χυ υ υ υ τως ει εις ε εν ^{Πα} δι α την της ου
 σι ι ι ας τα αυ το ο ο τη η η η η τα α ^Μ
 και χε ρου ου βι κω ω ως θε ο ο λο ο γων
 προ ε σβε ε ευ ει ει υ υ περ των ψυ υ χω ω
 ω ω ω ω ν η η μων

Ἦχος Πα

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ω ω αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Μ εθ η με ρας ο ο κτω της ε γερ σε ω ως
 σου Ι η σου βα σι ι λευ μο νο γε ε νες Λο ο
 γε του ου Πα α α τρος ω φθης τοι οισ μα α α
 θη η ται αι αι σου κε κλει σμε ε νωνων των θυ υ ρων
 την ει ρη νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε

Πα
 νος και τω α πι στου ουν τι μα α θη η τη τους
 τυ υ υπους ε ε δειει ει ει ξας δε ευ ρο ψη
 Κε
 η λα α φη η η σον τας χει ρα α ας και αι αι
 Πα
 του ος πο ο ο δας και την α κη ρα το ον μου πλε
 Δι
 ε ε ευ ραν ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο α
 Πα
 α α α σοι ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και ο Θε
 ο ο σμου δο ο ο ξα α α α σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριτος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αι νε τον και δε δοξασιμε ενον
το ονομα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε εν οι το Κυριε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευλογητος ει ει Κυριε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυριε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Γα φ

Ε ^{Γα} σφρα γι ^{Νη} σμε ε νου του μνη ματος η Ζω η

εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ

ρων κεκλει σμενων τοις Μαθηταις ^{Πα} ε πεστηση παντων

 α να στασις ^{Νη} Πνευμα ευθεσ διαυ των εγκαι νι

 ζων η μιν ^Δ κατα το με ε γα σθ ε λε ο ο ο

 ος ^{Γα}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ').

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος ^π ^δ ^λ ^{Νη} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ^λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ^λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ^δ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος ^π ^δ ^λ ^{Νη} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ^δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ^λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

(ξε' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Είπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
 σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ε ς ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς' 3)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ἦχος Δι-θ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη σας

 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ασ εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα φ

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος η Ζω η

εκ τα φθ α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ
 ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των
 α να στα σις Πνε ευ μα ευ θες δι αυ των ε γκαι νι
 ζων η μιν κα τα το με γα σθ ε ε λε ε
 ος

Τοῦ ἱεράρχου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

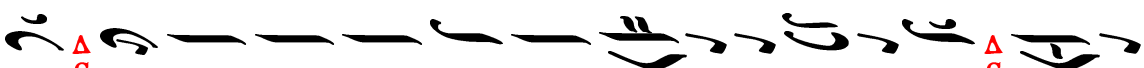

Σ τυ λος γε ε γο νας ορ θο δο ξι ας θει οις
 δο ογ μα σιν υ πο στη ρι ζων την Εκ κλη σι αν
 Ι ε ραρχ α Α θα α να σι ι ε τω γαρ Πα τρι τον
 Υι ο ον ο μο ρ σι ον α να κη ρυ ξας κα τη
 η σχυ να ας Α ρει ει ον Πα τερ Ο σι ε Χρι στον τον Θε ον ι
 κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ε ος

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

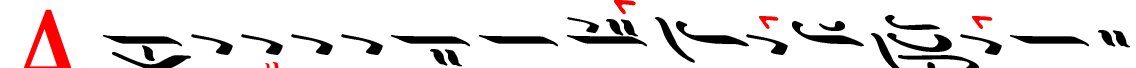

Αὐτόμελον. Ἦχος Γα ρ

Τ η φι λο πραγ μο νι δε ξι α την ζω ο πα ρο

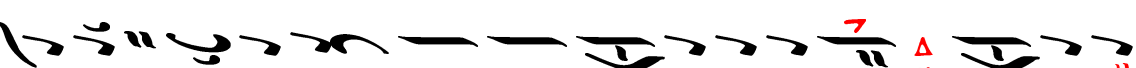

 χον σπλευραν ^Δ ο Θω μας ε ξη ρευ νη σε Χρι στε ο Θε

 ος ^ρ συγ κε κλει σμενων γα αρ των θυ ρων ως ει ση ηλ

 θες ^Δ συν τοις λοι ποις α πο στολοις ε βο α σοι ^Δ Κυ ρι

 ος υ παρχεις και Θε ε ο ος μϝ ϝ ϝ ϝ ^ρ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ^ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ^ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ^ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

 ον η μα ας ^Δ
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι ^ι
 ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι ^Δ

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον τοῦ ἱεράρχου καὶ ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ἀναγνώστης· Ὁδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος διακόνος· Πρόσχωμεν.

Ἦχος ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦχος ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ' Νη ς

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ο Θεος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιγ' 7-16)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες· ὧν γὰρ «εἰσφέρεται» ζῶων «τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ Ἅγια» διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα «κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς»· διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν «ἔξω τῆς παρεμβολῆς» τὸν ὄνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν «ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως» διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι «καρπὸν χειλέων» ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος Πα

Α λλη η λϑ ι ι α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι ι ι ι α Α α α ρα α α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι ι α α

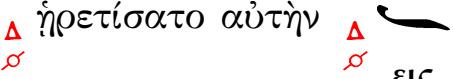

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, και οι

 ο σι οἱ σα γαλ λι α α α σο ο ο ν ται

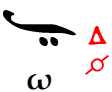
A λλη λϑ ἰ ἰ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α γα α α λλη η λϑ ϑ

 ϑ ϑ ἰ ἰ α α

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς

 κα τοι κι ι αν ε ε α α αυ τω ω ω ω ω

 ω

A λλη η λϑ ἰ ἰ α α α α Α λλη

 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α γα α α

 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ε' 14-19).

(Ζῆτει τῇ ιη' Ἰανουαρίου, τῶν Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ

ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ᾠδὴ ἐν Διᾷ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ ἐν Πα

Πα
 ι οι οι οι οι τα α α Χε ρου ου βι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι μ υ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ως ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
 νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο Δι

ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α Πα

α α α δι ι τον τρι σα α α α γι ι Π

ι ι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ Π

υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο Μ Πα

ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α Μ Πα

σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι Π

ι ι βι ο τι κη η η η η η η η ην α πο θω Δι Πα Δ

ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α α

αν Π

Ω Πα Κε ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο Πα Π

με ε ε ε νοι Π

Τ Πα Δι Πα αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι

αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α
 α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με νον
 τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι
 ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον
 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον
 Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον
 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε
 Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε
 Π α ρα α σχϞ Κυ ρι ε
 Π α ρα σχϞ Κυ ρι ε

Π^{Πα} α ρα α α σχϛ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϛ

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μϛ ^{Δι} Κυ ρι ος ^{Πα} ρε ε ω μα α α μϛ και

κα τα φυ γη η η η μϛ και αι ρυ υ ςη ης

μϛ

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ ^{Δι} Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϛ ς ς ς ς και κα

Μ^{Πα} α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ

υ υ ςη η η ης μϛ

Π^{Πα} α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

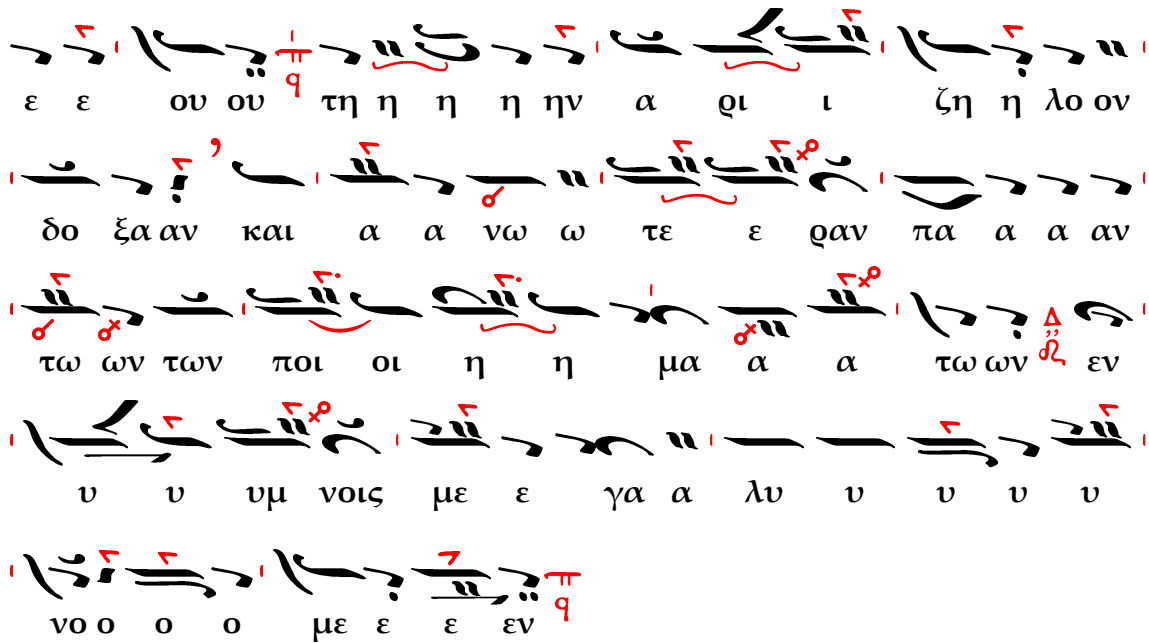
Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^δ σι αν αι
 νε ε σε ε ως ^π ρ

Κ^{Πα} αι με ε τα α τσ Πνευ μα το ος οσ ^Δ

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^π ρ ^{Μ Πα}

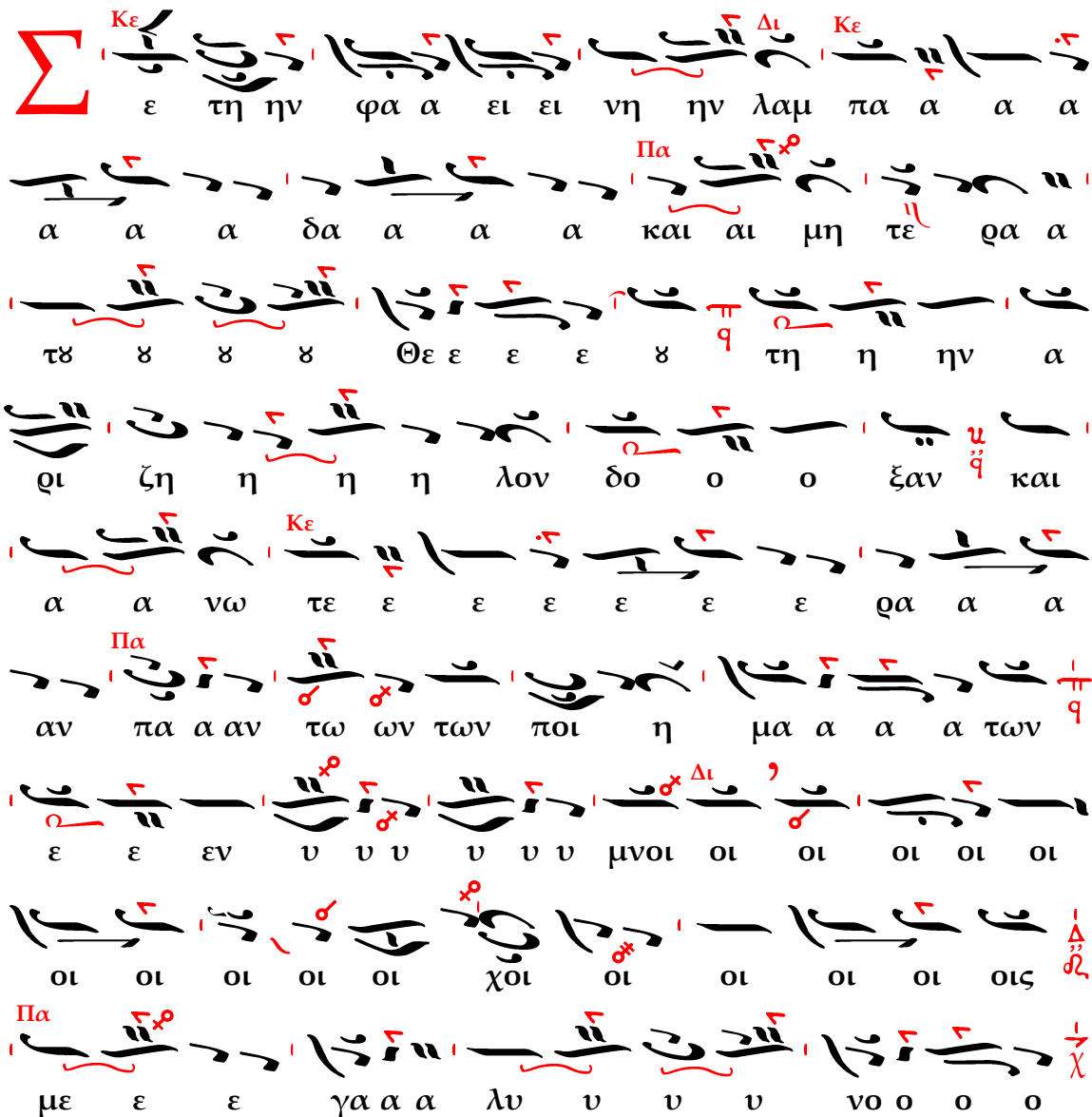
Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
^Δ βα ωθ ^Δ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της
^Δ δο ο ξη ης οσ ^π ρ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

 ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
 δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
 τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν
 υ υ υμ νοις με ε γα α λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε εν

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 ε τη ην φα α ει ει νη ην λαμ πα α α α
 α α α δα α α α και αι μη τε ρα α
 τθ ς ς ς Θε ε ε ε ς τη η ην α
 ρι ζη η η η λον δο ο ο ξαν και
 α α νω τε ε ε ε ε ε ε ρα α α
 αν πα α αν τω ων των ποι η μα α α α των
 ε ε εν υ υ υ υ υ υ υ μνοι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι οισ
 με ε ε γα α α λυ υ υ υ νο ο ο ο

με ε εν

ἦ : Πα
με ε ε ε ε γα α λυ υ υ υ νο ο ο

ο με ε εν

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. α'. Πα.

Ἦχος Πα ρ

Ε Πα
παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι ε

παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

Κε Δι Πα
αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι M Πα
αι αι αι ε παι αι αι νει ει ει

ει ει ει ει ει ει Ι ι ι ε ε ε ρου ου ου

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι

 οισ εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

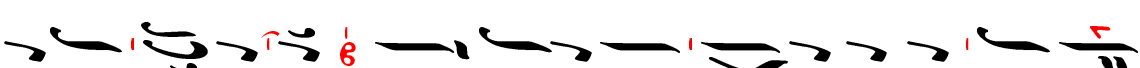

 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε

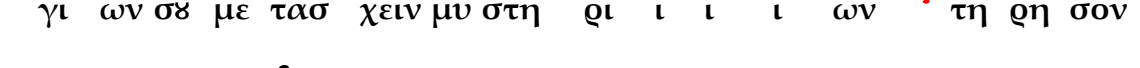
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνησωμεν την δο ο

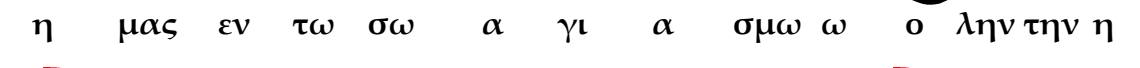
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

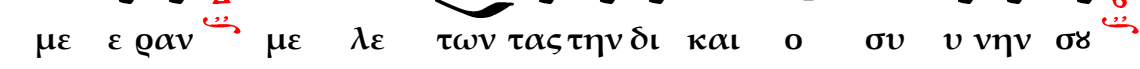
 γι ων σε με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη

 λη ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δεις)

Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος